

Павло Гай-Нижник

**СТАТТЯ ДЖОНСОНА НЕ Є МИРНИМ ПЛАНОМ
І, ТИМ ПАЧЕ, НЕ Є ПЛАНОМ ТРАМПА.
АЛЕ ВОНА ВКАЗУЄ НА АКЦЕНТИ...**

(Павло Гай-Нижник про статтю Boris Johnson)

Опубліковано: *Гай-Нижник П. Стаття Джонсона не є мирним планом і, тим паче, не є планом Трампа. Але вона вказує на акценти...* (Павло Гай-Нижник про статтю Boris Johnson) // Павло Гай-Нижник: Facebook. – 2024. – 21 липня. URL: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=8040994722625876&set=a.198016753590418>

Бачу у мережі набір відгуків про свіжу статтю Бориса Джонсона у колонці для Daily Mail. Одразу ж виникає небезпідставне відчуття, що коментатори коментують коментарі інших коментаторів та їхні вирвані з контексту фрази нібито Джонсона й, власне, не думки самого екс прем'єра Британії, а вже інтерпретації інтерпретаторів. Ну... все як у нас ведеться зазвичай.

А хтось насправді читав цей допис Джонсона, який чомусь називають «мирним планом»? Тож перед тим, як опублікувати повний переклад його статті дещо зауважу і від себе.

Він не пропонує компромісу з Росією! Він не пропонує "рокирувати" вступ України до НАТО і ЄС в обмін на відмову від кордонів 1991р.! І він не змінив свою позицію щодо Росії та України! Він розглядає становище, не лише, що склалося, а й те, яке може скластися з осені 2024-го, з позицій Realpolitik і з перспектив, які цілком можливі з приходом Трампа (загрози можливої політики ізоляціонізму США щодо України), а отже й пропонує перші кроки на далі, аби ми взагалі не залишилися наодинці.

Зважаймо й на те, що Джонсон знає не з інтерв'ю чи заяв воєнно-стратегічну і геополітичну позицію як Трампа, так і Байдена. Знає він і Зеленського. Знає й те, що Трамп ненавидить Зеленського. Знає й

справжній стан Європи. Знає й про те, що Захід (США) більш не терпітиме цих істеричок і корупціонерів у Києві!

І ще: у статті Джонсона немає буквально ані слова про здачу Криму (факт); там не йдеться про закріплення кордонів на рівні 2022-го, натомість говориться про те, що для початку слід відкинути Путіна ПРИНАЙМНІ до становища 2022-го; йдеться про те, як наблизити остаточну перемогу, а не здачу територій.

Крім того, це нікому не вдасться без зміни Конституції і без референдуму. Тому й не варто панікувати.

Трампа якимось апелював, мовляв, який військовий сенс нам від перемоги України. Джонсон, між іншим, натякає йому та американцям: 70 тисяч ваших солдатів у Європі (місце яких займуть українські воїни) можуть бути задіяні у протистоянні з вашим головним ворогом – Китаєм, якщо Україна переможе.

Україні ж він відтак (між рядків) натякає на два шляхи: будьте витривалими, працюйте і боріться, не крадіть і ставайте хитрішими – Ви станете першими у Європі; або тупо читайте молитви і розміщуйте картинки у фейсбуці, клянїть Захід й крадіть далі – і Вас залишать усі й від Вас не залишиться нічого! І до речі, Україна нарешті набуде можливості позбавитися своєї мафіозно-свавільної влади.

Саме тому, гадаю, позиція Зеленського буде стабільною: нас усі зрадили, ми за мир без миру, за війну без війни... за довічний воєнний стан, а відтак – за довічну владу! За Все і за Ніщо!

Джонсон накреслив перший крок, головне в якому – зберегти і збільшити допомогу від США (позаяк є небезпека залишитися без неї), здійснити успішний контрнаступ і змусити Путіна сісти за стіл перемовин на умовах України!

Так, Путіну має кинутися якась кісточка для «збереження обличчя» перед своєю отарою, мовляв денацифікація відбулася – пропонується формальне визнання російської мови як мови нацменшини тощо (ви вірите, що воно діятиме в нинішній Україні?) і допуск до розмов в рамках НАТО і G8 (чудовий трюк з поводком на шиї пса).

Натомість Україна отримає ще більше зброї, членство у НАТО та ЄС. І головне: ніхто не пропонує визнати де-юре Крим і Донбас за Росією (немає ані слова), натомість тимчасове статус-кво означає накопичення сил та приборкання Путіна! За цим його чекатиме, або соціальна і національна-визвольна революція в РФ, падіння та розвал (і новий наступ ЗСУ та їх миротворча функція з захисту українців на руїнах Росії), або ж будь-який привід до нової війни (але тоді вже із втручанням США і НАТО).

Ба більше, не факт, що Путін на усе це піде (не піде) й тоді увімкнеться ультиматум Трампа щодо надання нищівної зброї будь-якої дальності та міці Україні. Фактично, тактична конструкція Джонсона є

механізмом втримання і збереження США активним і дієвим союзником України, а також геополітичною і стратегічною пасткою для Російської Федерації.

Усьому свій час, а час для другого кроку ще не настав, позаяк їй першого ще не зроблено. І, власне, Трамп ще не виграв вибори. Хоча, безумовно, подальші кроки у міркуваннях і розкладах Джонсона є, але логічно, що їх не варто оголошувати публічно (поки що). Але очевидним є одне – Джонсон вибиває для ЗСУ зброю та засоби усіх видів (окрім ядерної), усіх потуг та усіх дальностей. І цей посил є наріжним каменем його статті!

Не забуваймо також, що Б.Джонсон – не діючий прем'єр-міністр і не "хрещений батько" Трампа, тому його міркування є лише гіпотетичними роздумами чи сигналами для політикуму і його стаття не є планом Трампа. Але пам'ятаймо їй про те, що Трамп, водночас, може їй прислухатися до думки і досвіду Джонсона. А він закликає забезпечити Україні можливість перемоги!

Для того, аби це зрозуміти, варто, принаймні, прочитати саму статтю Джонсона і потім – усвідомити, що у ній написано не лише літерами, а ще їй між рядками!

А загалом, мусимо усвідомити, що це наша війна – війна за життя!

Павло Гай-Нижник

21 липня 2024 р.

БОРИС ДЖОНСОН

**Чому я як ніколи переконаний, що Трамп має силу та хоробрість,
щоб врятувати Україну та покласти край цій жахливій війні**

(переклад: Дзвенислава Гай-Нижник)

Це був момент, коли Дональд Трамп переміг на листопадових президентських виборах. Я не маю на увазі доленосне рішення повернути голову, яке врятувало його від смерті на чверть дюйма.

Ми не говоримо про дивовижний факт його виживання о 18:11 вечора в Батлері, штат Пенсильванія, коли десятки тисяч охоплених жахом шанувальників побачили, як він падає, а кров тече з рани на голові, значення якої спочатку було тривожно незрозумілим.

Ні, момент істини, можливо, одкровення, настав кількома секундами пізніше, коли агенти Секретної служби намагалися стягнути його в горизонтальному положенні – без взуття – і винести зі сцени. Саме тоді Дональд Трамп показав свій характер.

Він блискавично підтвердив не лише своє театральне чуття, а й свою мужність. Щойно поранений потужною гвинтівковою кулею, він не дозволив себе пасивно відвести. Він взяв ситуацію в свої руки. Вирвавшись

з рук охоронців, нехтуючи їхніми протоколами безпеки, він піднявся вгору, поки не переконався, що натовп його бачить.

Стиснувши кулак, він закликав своїх прихильників «Боротися, боротися, боротися»; і тим самим, у момент, коли це було дійсно важливо, він, безсумнівно, довів найважливіший факт: що він зроблений з правильного матеріалу.

Він знав, що є одна річ, набагато важливіша за його евакуацію з місця події, а саме: показати Америці, що куля вбивці не перемогла його – ні фізично, ні психологічно.

Ця фотографія, на якій поліцейські вишикувалися в те, що мистецтвознавці назвали б «героїчними діагоналями», і з закривавленим обличчям і рукою Трампа на вершині, вже стала у свідомості багатьох американців визначальним образом цієї виборчої кампанії. Це через повідомлення, яке він надсилає.

Це Трамп каже Америці і всьому світу: «Я не буду схилитися, мене не перемогти».

Ще важливіше те, що цей образ говорить американцям: Зі мною на чолі ВІ не будете скорені. ВАС не здолають. Ось чому цей жест схвилював серця його прихильників – і, можливо, навіть деяких інших.

Я вважаю, що цей незламний дух – це саме те, чого зараз потребує світ, і саме те, чого потребують у Білому домі.

Наближаючись до кінця першої чверті 21-го століття, світ стоїть на роздоріжжі. Ми стикаємося з жахливими потенційними конфліктами – на Близькому Сході, між Ізраїлем та поплічниками Ірану; у Південно-Китайському морі, через Тайвань; а на нашому власному європейському континенті ми є свідками найкривавішої та найстрашнішої війни за останні 80 років.

Після розмови з Дональдом Трампом цього тижня я як ніколи переконаний, що у нього є сила і хоробрість це виправити, врятувати Україну, принести мир – і зупинити згубну інфекцію конфлікту.

Що б інші республіканці не говорили про Україну в минулому, я вірю, що Трамп розуміє реальність: поразка України була б величезною поразкою для Америки. Йдеться не лише про зникнення свободи і демократії, цих кардинальних американських цінностей, і поневолення українського народу – хоча такий результат був би похмурих сам по собі.

Йдеться про довгострокові наслідки перемоги Путіна; практичний вплив цієї катастрофи на Європу, Америку та світ. Якщо Путін переможе в Україні, він, звичайно, не зупиниться на досягнутому.

Подивіться на карту; прислухайтеся до деяких моторошних речей, які зараз говорить російський президент – його викривлене розуміння історії Польщі та причин початку Другої світової війни.

Путін чітко дав зрозуміти, що вважає розпад Радянського Союзу – за його власними словами – «найбільшою катастрофою 20-го століття» і хоче відновити його.

Він піде не тільки на Грузію, а й на все російське «ближнє зарубіжжя». Він вже почав гітлерівські доноси на ставлення до російськомовних у країнах Балтії. Де це закінчиться?

Якщо НАТО вважатиметься таким, що підвів Україну, і якщо Америка вважатиметься такою, що підвела, то хто буде впевнений, що альянс заступиться за своїх членів?

Поки Путін дестабілізує всю Східну Європу, руйнує досягнення Рональда Рейгана і зводить нанівець врегулювання після холодної війни, його китайські партнери і спільники будуть тільки раді захопити Тайвань, в той час як Хезболла атакує Ізраїль.

Раптом ми можемо опинитися на порозі справді жахливого конфлікту, в якому американці постануть перед вибором: або відмовитися від претендування на глобальне лідерство, або заплатити трильйони доларів за відновлення порядку і знову відправити молодих американців за кордон помирати на чужій землі.

Це жахлива перспектива, і все ж її можна було б уникнути за відносно невелику ціну, без втрат американських життів, якби ми – Захід на чолі зі США – рішуче виступили на захист свободи в Україні.

Українці показали, що вони можуть і будуть перемагати. Навіть сьогодні вони знову відтісняють Путіна в Харківській області і завдають величезного удару по росіянам у Донецьку. Їхній героїзм неймовірний. Але війна триває надто довго, і ціна її величезна – людські життя, економічні страждання і нестабільність.

Я вірю, що Трамп може покласти цьому край – на правильних умовах для України і Заходу. Я наголошую, що не можу бути впевненим, що саме він зробить, якщо його оберуть. Але це те, що він міг зробити.

Він міг би багато чого побудувати для світу, в якому Путін, зрештою, буде переконаний, що майбутнє України – це майбутнє вільної, суверенної і незалежної європейської країни; а це означає двоетапний підхід.

Перший крок – зміцнити руку Заходу і зміцнити Україну. Протягом останніх двох років ми постійно бажали українцям досягти мети – перемоги – не даючи їм засобів для цього.

Ми хронічно не поспішали надавати їм необхідне спорядження, і навіть зараз накладаємо безглузді обмеження на те, як вони можуть ним користуватися, так що українці воюють з одною рукою зв'язаною за спиною.

Наразі росіяни використовують планерні авіабомби, щоб завдати значної шкоди українським позиціям. Але українці не можуть стріляти у відповідь, тому що США не дозволяють їм використовувати АТАСМС

(армійські тактичні ракетні системи), щоб дістатися до російських летовищ, а Великобританія, на мій жаль, не дозволяє їм використовувати Storm Shadow (наші крилаті ракети дальнього радіусу дії, що запускаються з повітря).

Трампа міг би просто зробити те, що для нього є природним – припинити бюрократичну тяганину і зволікання; дати українцям необхідні дозволи; а потім, коли Путін знову буде відтиснутий назад, він міг би запропонувати угоду.

Путіну довелося б відступити принаймні до кордонів, що передували вторгненню у 2022 році, а щоб уникнути майбутніх конфліктів і невизначеності, решта України повинна була б бути визнана вільною країною, здатною обирати свою долю в ЄС і НАТО, і абсолютно бажаною для якнайшвидшого вступу до цих організацій.

Українці мають понад мільйон людей під рукою. Вони вже добре звикли працювати з технікою НАТО і є найефективнішою антиросійською силою у світі. Коли війна закінчиться, немає жодних причин, чому б українським військам не замінити частину з 70 000 американських військових, які все ще перебувають в Європі.

Це дозволило б Трампу заощадити гроші, повернути американські війська додому і спонукати європейців докладати більше зусиль для власної оборони – однієї з його ключових цілей.

Що Росія отримає натомість? Ну, я вважаю, що існують всілякі стимули, які можуть спрацювати з Путіним. Звичайно, він міг би заявити, що «спеціальна військова операція», тобто вторгнення, була успішною, і що він денацифікував Україну. Для російськомовних може бути передбачений спеціальний захист.

Передусім, з Трампом у Білому домі з'явилася реальна перспектива певного глобального зближення з Росією, а з Путіним – повернення до часів, коли Росія була поважним партнером «Великої вісімки» і навіть НАТО.

Але є лише один спосіб досягти такого результату – через силу. Вашингтону за Трампа доведеться показати, що міжнародні кордони потрібно поважати, і що радянську імперію не можна відновити силою.

Це означає підтримувати українців до кінця. Якби Трамп був у Білому домі, я не думаю, що Путін був би настільки безрозсудним і злочинним, щоб вторгнутися в Україну.

Ніколи не забувайте, що саме Трамп, а не Обама чи Байден, надав українцям протитанкові комплекси Javelin, які мали таке вирішальне значення в битві за Київ у 2022 році. Трамп вже має досвід рішучого військового втручання в інтересах української демократії

Якщо і коли він повернеться до влади, наприкінці цього року, у Трампа з'явиться величезний шанс – не лише виправити спадщину свого попередника, але й повести світ уперед. Дональд Трамп усвідомлює

ризик: поразка України буде мати величезні довгострокові втрати для Америки та світу.

З іншого боку, перемога України, – правильно реалізована – може прокласти шлях, як це не парадоксально, до нових і набагато кращих відносин з Росією. Це було б великою перемогою як для Америки, так і для всього світу.

Я не кажу, що це буде легко. Це потребуватиме сили. Це потребуватиме рішучості. Це потребуватиме сталевих нервів. У Батлері, штат Пенсильванія, Дональд Трамп продемонстрував, що він має необхідні якості для цієї роботи.

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-13652007/BORIS-JOHNSON-convinced-Trump-strength-bravery-save-Ukraine-end-appalling-war.html>

EXCLUSIVE BORIS JOHNSON: Why I am more convinced than ever that Trump has the strength and bravery to save Ukraine and end this appalling war

By **BORIS JOHNSON**, DAILY MAIL

PUBLISHED: 16:51 BST, 19 July 2024 | **UPDATED:** 18:30 BST, 19 July 2024
